

Vypraveno

dne 1.4.2016

PŘÍLOHA

MVCRP016HZH3

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 1.4.2016

podpis: [signature]

V Praze dne 30. března 2016

Č. j.: MV-6836-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0572 r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar.

Malýj Bereznyj - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, byten (dále jen „žadatel“), zastoupen zmocněnkyní [signature] vou,

rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 11. 12. 2015, č. j.: VS-4440/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a), s využitím ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 12. 2015, č. j.: VS-4440/835.3/2-2014, **ruší a věc se vrací** orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Žadatel podal dne 18. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 žádost o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je svobodný, bezdětný, trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 12. 5. 2004. V dotazníku k žádosti žadatel uvedl jako svůj čistý měsíční příjem 8 900 Kč. V současné době je zaměstnaný u obchodní společnosti Gorizont Praha s. r. o. jako řidič.

Po převážnou část povoleného trvalého pobytu byl žadatel veden buď v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (od 1. 5. 2005 do 31. 5. 2011) nebo jako uchazeč o zaměstnání (od 20. 9. 2012 do 28. 2. 2013) – viz registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny, založené v prvoinstančním spisu pod pořadovým číslem 25. Do prvoinstančního spisu žadatel založil rovněž několik dohod o provedení práce, podle kterých měl zejména vykonávat práci řidiče u obchodní společnosti A: o. a dále u obchodní společnosti astro Praha, s. r. o., v období let 2005 až 2011, při celkovém výdělku, jak konstatovalo Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí, od 75 000 až po 225 000 Kč ročně.

II.

Ministerstvo vnitra po komplexním zvážení všech podkladů žádosti o udělení státního občanství České republiky nevyhovělo, pro nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., z důvodu, že žadatel, jako samoplátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění, zařazený od 1. 5. 2005 v kategorii osob bez zdanitelných příjmů, nehradil příslušné platby až do 3. 3. 2009, v důsledku čehož mu ke dni 9. 2. 2009 vznikl dluh na pojistném ve výši 47 336 Kč. Zároveň mu zdravotní pojišťovna vyměřila za léta 2009 a 2010 penále ve výši 6 449 Kč, resp. 1 181 Kč.

Ministerstvo vnitra v uvedené souvislosti neshledalo u žadatele žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí výše uvedené zákonné podmínky, podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., když konstatovalo, že žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 1998, což je dostatečně dlouhá doba k tomu, aby se žadatel adekvátně seznámil s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezezbytku plnil. U žadatele se přitom nejednalo o jednorázové porušení, ale o hrubé porušování povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, které přetrvávalo i v roce 2013, kdy zdravotní pojišťovna prominula, dne 25. 11. 2013, dlužné penále ve výši 6 065 Kč.

Ministerstvo vnitra dále odmítlo jako důvod hodný zvláštního zřetele uznat žadatelem uváděné nepravdivé příjmy, a to s odkazem na to, že bylo žadatelovým vlastním rozhodnutím, že bude v období let 2005 až 2011 zařazen jako samoplátce pojistného v kategorii osob bez zdanitelných příjmů. Podle Ministerstva vnitra rovněž ze státoobčanského spisu nevyplývá, že by žadatel nemohl hradit měsíční zálohy pojistného ve výši 970 Kč po maximálně 1 080 Kč.

Ministerstvo také konstatovalo, že žadatel mu neposkytl úplnou součinnost, jak to ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, když předložil vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění až od 1. 1. 2009.

Konečně Ministerstvo vnitra zhodnotilo dosavadní pracovní integraci žadatele jako ne zcela dostatečnou, když byla založena především na dohodách o provedení práce.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím své zmocněnkyně včasný rozklad.

V úvodu rozkladu je rekapitulován průběh správního řízení. Dále je uvedeno, že žadatel nepopírá, že během jeho pobytu na území České republiky mu vznikly nezanedbatelné nedoplatky, tyto však do doby podání žádosti bezezbytku uhradil. K tomu žadatel uvádí, že si je vědom svého pochybení, které se snažil co nejdříve, jak mu to finanční prostředky dovolovaly, napravit. Proto se domnívá, že podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. splňuje.

Stran vytýkané nedostatečné pracovní integrace žadatel uvádí, že problém spočívá ve skutečnosti, že zaměstnavatelé velice často nechtějí osoby zaměstnávat na hlavní pracovní poměr a nabízí pouze například uvedené dohody o provedení práce. Žadatel je (nyní) zaměstnán na pevný pracovní poměr u obchodní společnosti Gorizont Praha s. r. o. O jeho snaze pracovní se integrovat svědčí i registrace na úřadu práce. Skutečnost, že nemohl najít zaměstnání za takových podmínek, které by byly ze strany správního orgánu akceptovatelné a prokazovaly by úplnou pracovní integraci, není vinou žadatele, ale spíše systému a přístupu a podmínek, které jsou ze strany zaměstnavatelů vyžadovány.

Podle žadatele konstatování správního orgánu týkající se splnění podmínek podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství (tedy) rozšiřuje volně dotčené podmínky a lze v tomto rozhodnutí spatřovat libovůli správního orgánu v řízení o žádosti. Výčet podmínek nelze pokládat za demonstrativní, ale taxativní; žadatel v této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek č. j. (sic) As 73/2009 ze dne 24. 6. 2010. Žadatel dále uvádí, že z doložených potvrzení finančního úřadu, Pražské správy sociálního zabezpečení i Všeobecné zdravotní pojišťovny jasně plyne, že žadatel nemá nesplacené pohledávky vůči těmto „orgánům, potažmo státu“. Platební morálka žadatele byla značně narušena, toto žadatel nezpochybňuje, hlavně z důvodů ekonomických. Pojem pracovní integrace je správním orgánem neodůvodněný a nepřezkoumatelný.

Jak žadatel dále uvádí, z judikatury Nejvyššího správního soudu jasně vyplývá, že správní orgán z textu ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb. nesmí dovozovat, že k podmínkám zde uvedeným může připojovat další, v textu zákona neuvedené. Jedná se, jak už bylo výše uvedeno, o výčet taxativní, rozšiřitelný pouze na základě jiného výslovného zákonného zmocnění. Žadatel v návaznosti na právě řečené uzavírá, že základem nevyhovění žádosti je

nepřezkoumatelná úvaha správního orgánu, ohledně jakého ustanovení zákona o státním občanství či jiného obecně závazného právního předpisu je považována údajná žadatelova absence pracovní integrace v České republice.

Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí uvádí, že je nutné se zabývat otázkou dodržování právního řádu českého státu. Žadatel v této souvislosti namítá, že nikdy nebyl trestně stíhán. Žadatel je plně asimilován v České republice. Trvalý pobyt mu byl udělen na základě českého původu. V České republice žije se svou dlouholetou družkou, které bylo v roce 2015 uděleno české státní občanství. Rádi by zde uzavřeli sňatek a založili rodinu.

Na základě výše uvedeného žadatel žádá ministra vnitra „a rozkladovou komisi“ o zvážení a přehodnocení zamítavého stanoviska.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra předně žadatele upozorňuje, a to v souvislosti s jeho námitkou, že základem napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelná úvaha správního orgánu (svévolně) rozšiřující podmínky pro udělení státního občanství stanovené v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., že jeho žádost o udělení státního občanství byla zamítnuta pro nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., totiž pro dlouhodobé nehrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, jak to vyžaduje a stanoví zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, (§ 8), a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, (§ 10).

Pokud žadatel dále argumentuje tím, že nedoplatky do doby podání žádosti uhradil, nezbyvá než poukázat na dikci ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., z níž vyplývá, že žadatel o udělení státního občanství České republiky má zde vyjmenované právní předpisy dodržovat a své povinnosti plnit průběžně, po určitou dobu předcházející podání žádosti o udělení státního občanství (srv. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105). Sama okolnost, že žadatel (až) v době podání žádosti vzniklý dluh uhradí, tedy ještě neznamena, že musí uvedenou zákonnou podmínku splňovat.

Pro úplnost ministr vnitra přitom dodává, že úvahu Ministerstva vnitra o pracovní integraci žadatele shledává jako zcela legitimní, neboť základem státoobčanského vztahu je vždy jeho fakticita, projevující se v míře integrace žadatele do společnosti, jejímž občanem se hodlá stát. Pokud Ministerstvo vnitra vzalo tento aspekt do úvahy, nepostupovalo podle ministra vnitra nijak v rozporu se

zákonem č. 40/1993 Sb., tím méně svévolným způsobem rozšiřovalo zákonné podmínky pro udělení státního občanství.

Ministr vnitra však na rozdíl od Ministerstva vnitra jako správního orgánu I. stupně neshledává jako podstatnou právní formu pracovněprávního vztahu, tj. zda žadatel vykonával práci na základě dohod nebo v pracovním poměru. Také je třeba vzít do úvahy, že ke vzniku nedoplatků došlo v relativně vzdálené době od podání žádosti (v letech 2005 až 2009) a žadatel svůj dluh na pojistném postupně umořil. Přestože tedy ministr vnitra nemůže přisvědčit námitkám žadatele v rozkladu, nemůže se ani z právě uvedených důvodů ztotožnit se závěrem Ministerstva vnitra, že žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., ani se skutkovým závěrem o nedostatečné pracovní integraci, a na návrh rozkladové komise proto napadené rozhodnutí ruší a věc vrací k novému projednání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

